

C?442/05. sz. ügy

Finanzamt Oschatz

kontra

Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau-Westelbien, a Bundesministerium der Finanzen részvételével

(a Bundesfinanzhof [Németország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Hatodik HÉA-irányelv – A 4. cikk (5) bekezdése és a 12. cikk (3) bekezdésének a) pontja – D. és H. melléklet – A »vízszolgáltatás« fogalma – Kedvezményes HÉA-mérték”

Az ítélet összefoglalása

1. *Adórendelkezések – Jogszabályok harmonizálása – Forgalmi adók – Közös hozzáadottértékadó-rendszer – Adóalanyok*

(77/388 tanácsi irányelv, 4. cikk, (5) bekezdés és D. melléklet, 2. pont)

2. *Adórendelkezések – Jogszabályok harmonizálása – Forgalmi adók – Közös hozzáadottértékadó-rendszer – A tagállamok azon lehetősége, hogy bizonyos termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra kedvezményes adómértéket alkalmazzanak*

(77/388 tanácsi irányelv, 12. cikk, (3) bekezdés, a) pont és H. melléklet)

1. A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló 77/388 hatodik tanácsi irányelv 4. cikkének (5) bekezdését, valamint D. mellékletének 2. pontját úgy kell értelmezni, hogy az e mellékletben szereplő vízszolgáltatás fogalmába tartozik az alapügyben érintetthez hasonló egyéni rácsatlakozási ügylet, amelynek lényegét az ingatlan vízgépészeti berendezéseinek a fix vízellátó hálózatokhoz történő csatlakozását lehetővé tévő vezeték lefektetése képezi, mivel egyrészt a hatodik irányelv 4. cikke (5) bekezdése harmadik albekezdésének célja elsősorban annak biztosítása, hogy a szolgáltató közjogi személyisége okán ne lehessen kivonni a hozzáadottérték-adó hatálya alól a D. mellékletben hivatkozott, különös jelentőséggel bíró ügyleteket, amelyek között a vízszolgáltatás is szerepel, és másrészt, mivel a vízszolgáltatás lényege, hogy a vizet a fogyasztók rendelkezésére bocsátják, és mivel az egyéni rácsatlakozás elengedhetetlen a víz ily módon történő rendelkezésre bocsátásához. Következésképpen a hatóságként eljáró közjogi szervezet ezen ügyletet illetően adóalanynak minősül.

(vö. 35., 37. pont és a rendelkezés rész 1. pontja)

2. A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló 77/388 hatodik irányelv 12. cikke (3) bekezdésének a) pontját, valamint H. mellékletének 2. kategóriáját úgy kell értelmezni, hogy a vízszolgáltatás fogalmába tartozik az olyan egyéni rácsatlakozási ügylet, amelynek lényegét az ingatlan vízgépészeti berendezéseinek a fix vízellátó hálózatokhoz történő csatlakozását lehetővé tévő vezeték lefektetése képezi.

Ugyanis, bár a hatodik irányelv nem tartalmazza a vízszolgáltatás fogalmának meghatározását, ebből nem következik, hogy e kifejezést az ezt tartalmazó különböző mellékletek kapcsán eltérően

kellene értelmezni. Mivel az egyéni rácsatlakozás elengedhetetlen ahhoz, hogy a vizet a fogyasztók rendelkezésére bocsássák, ez is a H. melléklet 2. kategóriájában szereplő vízszolgáltatás fogalmába tartozik.

Továbbá a tagállamok a vízszolgáltatás olyan konkrét és egyedi részleteit illetően, mint az egyéni rácsatlakozás, kedvezményes hozzáadottértékadó mértéket alkalmazhatnak, amennyiben tiszteletben tartják a közös hozzáadottértékadórendszer alapját képező adósemlegesség elvét.

(vö. 40., 44. pont és a rendelkezés rész 2. pontja)

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2008. április 3. (*)

„Hatodik HÉA-irányelv – A 4. cikk (5) bekezdése és a 12. cikk (3) bekezdésének a) pontja – D. és H. melléklet – A »vízszolgáltatás« fogalma – Kedvezményes HÉA-mérték”

A C-442/05. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesfinanzhof (Németország) a Bírósághoz 2005. december 14-én érkezett, 2005. november 3-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Finanzamt Oszatz**

és

a **Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau-Westelbien** között

a **Bundesministerium der Finanzen**

részvételével

folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, L. Bay Larsen, J. Makarczyk (előadó), P. Kóris és J.-C. Bonichot bírák,

előtanácsnok: J. Mazák,

hivatalvezető: Fülöp B. tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2007. május 10-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következ?k által el?terjesztett észrevételeket:

- a Finanzamt Oschatz képviselőjében T. Martin, meghatalmazotti min?ségben,
- a Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau?Westelbien képviselőjében F. Schmidt Steuerberater,
- a német kormány képviselőjében M. Lumma és U. Forsthoff, meghatalmazotti min?ségben,
- az olasz kormány képviselőjében I. M. Braguglia, meghatalmazotti min?ségben, segít?je: G. Fiengo avvocato dello Stato,
- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében D. Triantafyllou, meghatalmazotti min?ségben,

a f?tanácsnok indítványának a 2007. július 10?i tárgyaláson történt meghallgatását követ?en,
meghozta a következ?

Ítéletet

1 Az el?zetes döntéshozatal iránti kérelem lényegében a 2001. január 19?i 2001/4/EK tanácsi irányelvvel (HL L 22., 17. o.; magyar nyelv? különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 341. o.) módosított, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17?i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelv? különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.) (a továbbiakban: hatodik irányelv) D. mellékletének 2. pontja és H. mellékletének 2. kategóriája szerinti „vízszolgáltatás” fogalmának értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Finanzamt Oschatz (a továbbiakban: Finanzamt) és a Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau Westelbien (Torgau?Westelbien körzetének ivóvíz?szolgáltató és szennyvízkezel? önkormányzati társulása; a továbbiakban: Zweckverband) között annak tárgyában folyamatban lév? eljárásban terjesztették el?, hogy kedvezményes hozzáadottértékadó-mértéket (hozzáadottértékadó a továbbiakban: HÉA) kell-e alkalmazni az ingatlan vízgépészeti berendezéseinek a vízellátó hálózathoz történ? egyéni csatlakoztatása tekintetében (a továbbiakban: egyéni rácsatlakozás).

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

3 A hatodik irányelv 4. cikke (5) bekezdésének értelmében:

„Az állami, regionális és helyi közigazgatási szervek és közintézmények nem min?sülnek adóalanynak az olyan tevékenységekre, illetve ügyletekre vonatkozóan, amelyeket hatóságként folytatnak, még akkor sem, amikor e tevékenységekkel, illetve ügylettekkel összefüggésben közterheket, illetékeket, járulékokat vagy egyéb adókat szednek be.

Ha azonban ilyen tevékenységeket, illetve értékesítéseket végeznek, akkor ezeket illet?en adóalanynak min?sülnek, amennyiben nem adóalanyként való kezelésük a verseny jelent?s torzulását eredményezné.

Az el?bbieken megnevezett szervek minden esetben adóalanynak min?sülnek a D. mellékletben felsorolt tevékenységeket illet?en, amennyiben e tevékenységek terjedelme nem elhanyagolható.

[...]"

4 A szóban forgó irányelv D. mellékletének 2. pontjában szerepel különösen a vízszolgáltatás.

5 Ezen irányelv 12. cikke (3) bekezdésének a) pontja így rendelkezik:

„A felszámítandó hozzáadottérték-adó általános mértékét minden tagállam az adóalap egy meghatározott százalékában állapítja meg, amelynek mértéke azonos a termékértékesítésre és a szolgáltatásnyújtásra. [...]

[...]

A tagállamok alkalmazhatnak egy vagy két kedvezményes adómértéket is. Ezen adómértékeket, amelyek nem lehetnek 5%-nál kisebbek, az adóalap százalékában határozzák meg, és csak a H. mellékletben meghatározott termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások kategóriáira lehet alkalmazni.

[...]"

6 A hatodik irányelv „Az olyan termékek és szolgáltatások jegyzéke, amelyek értékesítésére kedvezményes hozzáadottértékadó-mértéket lehet alkalmazni” cím? H. melléklete a 2. kategóriában említi a vízszolgáltatást.

A nemzeti szabályozás

7 Az alapügy tényállásának megvalósulása idején alkalmazandó, a forgalmi adóról szóló 1999. évi törvény (Umsatzsteuergesetz 1999, a továbbiakban: UStG) 1. §-a (1) bekezdésének els? mondata értelmében a forgalmi adó hatálya alá tartoznak a vállalkozó által belföldön, ellenszolgáltatás fejében, vállalkozási tevékenysége keretében teljesített értékesítések és más ügyletek.

8 Az UStG 2. cikke (3) bekezdésének els? mondata értelmében a közjogi jogi személyek csak kereskedelmi jelleg? létesítményeikkel kapcsolatban végeznek kereskedelmi és vállalkozói tevékenységet. A társasági adóról szóló törvény (Körperschaftsteuergesetz) 4. §-ának (3) bekezdése értelmében különösen azok a létesítmények min?sülnek kereskedelmi jelleg?nek, amelyek célja a lakosság vízzel történ? ellátása.

9 Az UStG 12. §-ának (1) bekezdése szerint az adó mértéke valamennyi adóköteles ügylet vonatkozásában az adóalap 16%-a.

10 Ugyanakkor e szakasz (2) bekezdése el?írja, hogy az adó mértéke a törvény 2. mellékletében megjelölt áruk – amelyek között e melléklet 34. pontjában szerepel a víz – közösségen belüli szállítására, behozatalára vagy beszerzésére vonatkozó ügylet tekintetében 7%.

Az alapeljárás és az el?zetes döntéshozatalra terjesztett kérdés

11 A Zweckverband biztosítja az ivóvízellátást és a szennyvízkezelést Torgau?Westelbien körzetének több városa és települése számára. E tekintetben a szóban forgó társulás tevékenysége els?sorban az ivóvíz kinyerését, szállítását (vezetését), kezelését és a lakosság,

tehát a vízellátó hálózatra csatlakozó ingatlanok tulajdonosai részére történő szolgáltatását foglalja magában. E tevékenység keretében a társulás ügyfelei kérelmére a vízellátó hálózathoz való egyéni rácsatlakozásokat hoz létre, amiért e művelet költségeivel megegyező egységes ellenértéket kap. E rácsatlakozás a Zweckverband tulajdonában marad.

12 Figyelemmel arra, hogy ez a rácsatlakozás eltér a vízszolgáltatástól, a Finanzamt úgy döntött, hogy ennek vonatkozásában a nemzeti szabályozás által előírt általános HÉA-mértéket alkalmazza.

13 Miután a Zweckverband sikertelenül nyújtott be fellebbezést a határozatot hozó szervhez, a Finanzgericht Sachsenhez fordult arra hivatkozva, hogy a szóban forgó egyéni rácsatlakozás esetében ugyanazt a kedvezményes HÉA-mértéket kell alkalmazni, mint a vízszolgáltatás vonatkozásában.

14 A Finanzgericht Sachsen helyt adott a Zweckverband keresetének, mivel úgy vélte, hogy a vízszolgáltatás és a vízellátó hálózatra történő egyéni rácsatlakozás egyaránt „vízszolgáltatás”-nak minősül a hatodik irányelvet átültető nemzeti szabályozás értelmében.

15 A Finanzamt felülvizsgálati kérelemmel fordult a határozat ellen a Bundesfinanzhofhoz.

16 A felekhez hasonlóan a kérdést előterjesztő bíróság is abból az elvből indul ki, hogy az egyéni rácsatlakozás létrehozásával a Zweckverband a nemzeti szabályozás értelmében vállalkozói minőségben cselekszik. Ugyanakkor a bíróság rámutat arra, hogy – amint az a szóban forgó feleknek az alapügyben történt meghallgatása során tett észrevételeiből is következik – a Zweckverband közjogi jogállása értelmében és közjogi formák között cselekedett, ami azt látszik alátámasztani, hogy a hatodik irányelv 4. cikke (5) bekezdése rendelkezéseinek értelmében a szóban forgó társulás nem tartozik a HÉA hatálya alá.

17 Az alkalmazandó HÉA-mérték tekintetében a nemzeti bíróság emlékeztet arra, hogy a Bundesministerium der Finanzen (szövetségi pénzügyminisztérium) 2000. július 4-i leveléig az egyéni rácsatlakozás a vízszolgáltatás kiegészítő szolgáltatásának minősült.

18 A nemzeti bíróság is hajlik arra a véleményre, hogy a szóban forgó rácsatlakozás a vízszolgáltatás körébe tartozik, ugyanakkor úgy ítéli meg, hogy a kérdés eldöntése a hatodik irányelv 12. cikke (3) bekezdése a) pontjának, valamint ezen irányelv H. melléklete 2. kategóriájának értelmezésétől függ.

19 E körülmények között a Bundesfinanzhof az eljárást felfüggesztette, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„A [...] hatodik irányelv (D. mellékletének 2. pontja és H. mellékletének 2. kategóriája) szerinti »vízszolgáltatás« fogalmába tartozik-e az ingatlantulajdonosok berendezéseinek a vízszolgáltató vállalkozás által külön felszámított díj ellenében végzett csatlakoztatása a vízellátó hálózathoz (az úgynevezett egyéni rácsatlakozás)?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

Az elfogadhatóságról

20 A Finanzamt és a német kormány észrevételeikben kétségeiket fejezték ki az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés relevanciáját illetően, mivel a kérdés a hatodik irányelv D. mellékletének 2. pontjára vonatkozik, és az alapeljárás nem érinti azt a kérdést, hogy a Zweckverband a HÉA hatálya alá tartozik-e.

21 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a Bíróság csak akkor utasíthatja el a határozathozatalt a nemzeti bíróság által elzeteres döntéshozatalra elterjesztett kérdésrl, ha a közösségi jog kért értelmezése nyilvánvalóan nem áll kapcsolatban az alapeljárás tényeivel vagy tárgyával, ha a probléma hipotetikus, vagy ha nem állnak a Bíróság rendelkezésére azon ténybeli és jogi körülmények, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a feltett kérdésekre hasznos módon válaszolhasson (lásd különösen a C-35/99. sz. *Arduino*-ügyben 2002. február 19-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-1529. o.] 25. pontját és a C-13/05. sz. *Chacón Navas*-ügyben 2006. július 11-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-6467. o.] 33. pontját).

22 Ugyanakkor a jelen ügyben e feltételek közül egy sem teljesül.

23 A HÉA-val kapcsolatos jogvitában eljáró nemzeti bíróság ugyanis az elzeteres döntéshozatalra utaló végzésében részletesen felvázolja az alapeljárás ténybeli és jogi hátterét.

24 Emellett a nemzeti bíróság kérdést intéz a Bírósághoz a HÉA-ra vonatkozó közösségi joggal – különösen a „vízszolgáltatás” közösségi jogi fogalmával – kapcsolatban, annak érdekében, hogy értékelhesse, hogy valamely ingatlanak a vízellátó hálózatra történő egyéni rácsatlakozása a szóban forgó szolgáltatás fogalmába tartozónak minősül-e.

25 Mivel az alapeljárás elsorban arra vonatkozik, hogy alkalmazható-e a szóban forgó ügyletre a HÉA általánostól eltérő, kedvezményes mértéke, az elzeteres döntéshozatalra elterjesztett kérdésbrl az következik, hogy a nemzeti bíróság arra is választ vár, hogy a Zweckverband a HÉA hatálya alá tartozik-e, ami elfeltétele annak, hogy a HÉA valamely mértéke ezen ügyletre alkalmazható legyen.

26 A közösségi jog kért értelmezése tehát kapcsolódik az alapeljárás tényeihez és tárgyához, és nem hipotetikus.

27 Következésképpen az elterjesztett kérdés elfogadható.

Az ügy érdeméről

28 Elször az elzeteres döntéshozatalra elterjesztett kérdésnek a hatodik irányelv 4. cikkének (5) bekezdésére, valamint D. mellékletének 2. pontjára vonatkozó részére kell választ adni, másodsor pedig arra a részére, amely a szóban forgó irányelv 12. cikke (3) bekezdésének a) pontja szerinti kedvezményes HÉA-mértékek egyikének alkalmazására vonatkozik, együttes olvasatban az irányelv H. mellékletének 2. kategóriájával.

A hatodik irányelv 4. cikkének (5) bekezdéséről és D. mellékletének 2. pontjáról

29 Kérdésével a nemzeti bíróság elsorban arra keresi a választ, hogy a vízellátó hálózatra történő egyéni rácsatlakozás a hatodik irányelv D. mellékletének 2. pontja szerinti vízszolgáltatás fogalmába tartozik-e.

30 Mivel a hatodik irányelv nem határozza meg e fogalmat, emlékeztetni kell arra, hogy valamely közösségi jogi rendelkezés – a jelen esetben a szóban forgó irányelv D. melléklete 2. pontjának – értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem annak szöveggörnyezetét, valamint annak a szabályozásnak a célkitzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (ebben az értelemben lásd különösen a C/156/98. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2000. szeptember 19-én hozott ítélet [EBHT 2000., I/6857. o.] 50. pontját és a C/53/05. sz., Bizottság kontra Portugália ügyben 2006. július 6-án hozott ítélet [EBHT 2006., I/6215. o.] 20. pontját).

31 A hatodik irányelv 4. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdéséből, amely elírja, hogy a közjogi szervek minden esetben adóalanynak minősülnek a D. mellékletben felsorolt tevékenységeket illetően, amennyiben e tevékenységek terjedelme nem elhanyagolható, az következik, hogy e rendelkezés korlátozza e szervezetek adómentességének szabályát, amely kiegészíti az ugyanezen cikk első albekezdésében elírt feltételt – azaz, hogy hatóságként végzett tevékenységről legyen szó –, illetve ugyanezen cikk második albekezdésében szereplő arra az esetre elírt eltérésből eredő korlátozásokat, ha e szervezetek nem adóalanyként való kezelése a verseny jelentős torzulását eredményezné. A hivatkozott cikk harmadik albekezdése ily módon annak biztosítására irányul, hogy a gazdasági tevékenységek bizonyos kategóriáit, amelyek jelentősége tárgyukból következik, ne lehessen kivonni a HÉA hatálya alól azon okból, hogy e tevékenységeket közjogi szervezetek vagy hatóságok végzik (lásd a 231/87. és 129/88. sz., Comune di Carpaneto Piacentino és társai egyesített ügyekben 1989. október 17-én hozott ítélet [EBHT 1989., 3233. o.] 26. pontját)

32 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a vízszolgáltatás lényege, hogy a vizet a fogyasztók rendelkezésére bocsátják, és – amint arra a főtanácsnok is rámutat indítványának 43. pontjában – e szolgáltatást a fogyasztók ellátására szolgáló fix hálózatok útján teljesítik.

33 Továbbá, amint az az elzetes döntéshozatalra utaló végzésből, valamint a Bíróság elé terjesztett észrevételekből is következik, a fix vízellátó hálózatokra történő egyéni csatlakozás abban áll, hogy a Zweckverband olyan vezetéket fektet le, amely lehetővé teszi, hogy az ingatlan vízgépészeti berendezései a fix vízellátó hálózathoz csatlakozhassanak.

34 Az bizonyos, hogy e csatlakozás létrehozása nélkül a vizet lehetetlen a szóban forgó ingatlan tulajdonosa vagy birtokosa rendelkezésére bocsátani. Következésképpen e rácsatlakozás elengedhetetlen a víz rendelkezésre bocsátásához.

35 Mivel a hatodik irányelvnek a jelen ítélet 31. pontjában hivatkozott 4. cikke (5) bekezdése harmadik albekezdésének célja elsősorban annak biztosítása, hogy a szolgáltató közjogi személyisége okán ne lehessen kivonni a HÉA hatálya alól a D. mellékletben hivatkozott, különös jelentőséggel bíró ügyleteket, amelyek között a vízszolgáltatás is szerepel, és mivel a vízszolgáltatás lényege, hogy a vizet a fogyasztók rendelkezésére bocsátják, és végül, mivel az egyéni rácsatlakozás elengedhetetlen a víz ily módon történő rendelkezésre bocsátásához, meg kell állapítani, hogy az egyéni rácsatlakozás a hivatkozott melléklet 2. pontjában szereplő vízszolgáltatás fogalmába tartozik.

36 Ebből következik, hogy még ha a Zweckverband a hatodik irányelv 4. cikke (5) bekezdésének első albekezdése szerinti hatóságként hozza is létre az egyéni rácsatlakozást, e cikk harmadik albekezdésének alkalmazásával e rácsatlakozást illetően adóalanynak minősül.

37 A fentiekre figyelemmel az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a hatodik irányelv 4. cikkének (5) bekezdését és D. mellékletének 2. pontját úgy kell értelmezni, hogy az e mellékletben szereplő vízszolgáltatás fogalmába tartozik az alapügyben

érintetthez hasonló egyéni rácsatlakozási ügylet, amelynek lényegét az ingatlan vízgépészeti berendezéseinek a fix vízellátó hálózatokhoz történő csatlakozását lehetővé tévő vezeték lefektetése képezi, így a hatóságként eljáró közjogi szervezet ezen ügyletet illetően adóalanynak minősül.

A hatodik irányelv 12. cikke (3) bekezdésének a) pontjáról és H. mellékletének 2. kategóriájáról

38 Kérdésével a nemzeti bíróság arra is választ keres, hogy a fix vízellátó hálózatokra történő egyéni rácsatlakozás a hatodik irányelv H. melléklete 2. kategóriájában szereplő vízszolgáltatás fogalmába tartozik-e.

39 A hatodik irányelv 12. cikke (3) bekezdésének a) pontjából az következik, hogy a tagállamok számára elismert lehetőség, hogy egy vagy két kedvezményes HÉA-mértéket alkalmazzanak azon elvvel való eltérésként, miszerint az általános mérték az alkalmazandó. Továbbá e rendelkezés szerint a kedvezményes HÉA-mértékeket kizárólag a H. mellékletben szereplő termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások tekintetében lehet alkalmazni.

40 Bár a hatodik irányelv nem tartalmazza a vízszolgáltatás fogalmának meghatározását, ebből azonban nem következik, hogy e kifejezést az ezt tartalmazó különböző mellékletek kapcsán eltérően kellene értelmezni. Amint az a jelen ítélet 34. pontjából is következik, az egyéni rácsatlakozás elengedhetetlen ahhoz, hogy a vizet a fogyasztók rendelkezésére bocsássák, következésképpen meg kell állapítani, hogy ez is a H. melléklet 2. kategóriájában szereplő vízszolgáltatás fogalmába tartozik.

41 Ugyanakkor azt is hangsúlyozni kell, hogy a hatodik irányelv 12. cikke (3) bekezdése a) pontjának szövege egyáltalán nem kötelez arra, hogy ezt a rendelkezést úgy kelljen értelmezni, mint amely megköveteli, hogy a kedvezményes adó mérték csak akkor alkalmazható, ha ez kiterjed az ezen irányelv H. mellékletében szereplő vízszolgáltatás valamennyi részletére, így módon a kedvezményes adó mérték szelektív alkalmazása nem zárható ki, feltéve hogy ez a verseny torzulásának semmiféle kockázatával nem jár (lásd hasonlóképpen a C/384/01. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2003. május 8-án hozott ítélet [EBHT 2003., I/4395. o.] 27. pontját).

42 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a hatodik irányelv 12. cikke (3) bekezdésének a) pontjában rögzített általános mértéknél alacsonyabb kedvezményes HÉA-mértékek előírása és hatályban tartása csak akkor fogadható el, ha ez nem sérti a közös HÉA-rendszer alapját képező adósemlegesség elvét, amely tiltja, hogy az egymással versenyző hasonló szolgáltatásokat a HÉA szempontjából eltérően kezeljék (lásd különösen a C/481/98. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2001. május 3-án hozott ítélet [EBHT 2001., I/3369. o.] 21. és 22. pontját, valamint a C/109/02. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 2003. október 23-án hozott ítélet [EBHT 2003., I/12691. o.] 20. pontját).

43 Következésképpen a közös HÉA-rendszer alapját képező adósemlegesség elvének tiszteletben tartása mellett a tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy kedvezményes HÉA-mértéket alkalmazzanak a hatodik irányelv H. mellékletének 2. kategóriájában szereplő vízszolgáltatás olyan konkrét és egyedi részleteit illetően, mint az egyéni rácsatlakozás.

44 E körülményekre figyelemmel az előzetes döntéshozatalra terjesztett kérdésre azt a további választ kell adni, hogy a hatodik irányelv 12. cikke (3) bekezdésének a) pontját, valamint H. mellékletének 2. kategóriáját úgy kell értelmezni, hogy a vízszolgáltatás fogalmába tartozik az olyan egyéni rácsatlakozási ügylet, amelynek lényegét az ingatlan vízgépészeti berendezéseinek a fix vízellátó hálózatokhoz történő csatlakozását lehetővé tévő vezeték lefektetése képezi. Továbbá a tagállamok a vízszolgáltatás olyan konkrét és egyedi részleteit illetően, mint az

alapügyben érintett egyéni rácsatlakozás, kedvezményes HÉA-mértéket alkalmazhatnak, amennyiben tiszteletben tartják a közös HÉA-rendszer alapját képező adósemlegesség elvét.

A költségekről

45 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) **A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 4. cikkének (5) bekezdését, valamint D. mellékletének 2. pontját úgy kell értelmezni, hogy az e mellékletben szereplő vízszolgáltatás fogalmába tartozik az alapügyben érintetthez hasonló egyéni rácsatlakozási ügylet, amelynek lényegét az ingatlan vízgépészeti berendezéseinek a fix vízellátó hálózatokhoz történő csatlakozását lehetővé tévő vezeték lefektetése képezi, így a hatóságként eljáró közjogi szervezet ezen ügyletet illetően adóalanynak minősül.**

2) **A 77/388 hatodik irányelv 12. cikke (3) bekezdésének a) pontját, valamint H. mellékletének 2. kategóriáját úgy kell értelmezni, hogy a vízszolgáltatás fogalmába tartozik az olyan egyéni rácsatlakozási ügylet, amelynek lényegét az ingatlan vízgépészeti berendezéseinek a fix vízellátó hálózatokhoz történő csatlakozását lehetővé tévő vezeték lefektetése képezi. Továbbá a tagállamok a vízszolgáltatás olyan konkrét és egyedi részleteit illetően, mint az alapügyben érintett egyéni rácsatlakozás, kedvezményes hozzáadottértékadó-mértéket alkalmazhatnak, amennyiben tiszteletben tartják a közös hozzáadottértékadó-rendszer alapját képező adósemlegesség elvét.**

Aláírások

*Az eljárás nyelve: német.